

Raad van Beroep
voor de
Directe belastingen
te Leiden

No. 4263

Onderwerp: Inkomstenbelasting 1928/29.

De Raad van Beroep voor de Directe belastingen te Leiden:

Gezien een beroepschrift van X te Y tegen de uitspraak van den Inspecteur der directe belastingen te Z, op zijn bezwaarschrift ter zake van zijn aanslag in de Inkomstenbelasting 1928/29 bij den Raad ingekomen den 24 October 1929;

Gezien het desbetreffend verzoogschrift van den Inspecteur;

Gehoord den Inspecteur en den appellant met zijnen accountant A;

Overwegende, dat appellant bezwaar heeft gemaakt tegen zijnen aanslag in de Rijksinkomstenbelasting 1928/29 voor zoover die na reclame is gehandhaafd en wel omdat de inspecteur voor de berekening van appellant's inkomen de algemeen geldende en bekende normen heeft toegepast met ter zijdestelling van de boekhouding van appellant;

Overwegende, dat de inspecteur zoowel blijkens zijn verzoogschrift als blijkens het ter zitting van den Raad verhandelde de door appellant overgelegde boekhouding verwerpt omdat volgens den inspecteur geen enkele controle op de winkelontvangsten bestaat en het bewijs, dat deze niet juist vermeld zijn hieruit volgt, dat de inspecteur uitgaande van de volgens appellant's boeken verwerkte hoeveelheid bloem tot een veel hoger resultaat komt, dan uit de boeken blijkt en welk verschil zijn oorzaak vindt in deze post winkelontvangsten, waarvan de juiste boekhouding in eene zaak als die van appellant niet te controleeren is;

Overwegende, dat appellant tegenover deze berekening van den Inspecteur de zijne stelt eveneens uitgaande van de hoeveelheid verwerkte bloem, welke echter tot een veel lager resultaat komt dan de inspecteur;

Overwegende, wat ook van deze beide berekeningen zij en waarop de Raad, voor zooveel nodig hieronder zal terugkomen allereerst de vraag te beantwoorden is of de inspecteur terecht de boekhouding van appellant verwerpt;

Overwegende, dat de Raad deze vraag bevestigend beantwoordt;

Overwegende, immers dat de inspecteur terecht heeft gesteld, dat op de winkelontvangsten niet de minste controle bestaat gelijk door appellant ter zitting van den Raad niet is weersproken;

Overwegende, dat bovendien appellant blijkens zijn aangiftebiljet zijn inkomen aangeeft als "Winstsaldo volgens balans f. 4919.76", terwijl volgens de balans waarop appellant's gemachtigde ter zitting van den Raad zich beroept, het winstsaldo was f. 4484.52;

Overwegende, dat deze beide gronden misschien niet zonder meer de uitgesproken conclusie konden wettigen, indien inderdaad de door appellant uit bovengenoemde berekening der ontvangsten verkregen resultaten meer aannemelijk waren dan de resultaten die de inspecteur bij zijne berekening verkrijgt;

Overwegende, dat dit echter niet het geval is;

Overwegende, immers dat de inspecteur ter zitting van den Raad mededeelde

dat appellant bij zijne berekening er van uitging, dat van 100 K.G. bloem werden verkregen 172 brooden van 8 ons, waarvan nog verlies voor oud brood afgaat, terwijl de inspecteur stelde, dat uit 100 K.G. bloem werden verkregen 178 stuks terug te brengen op 175 stuks wegens verlies voor oud brood welke stelling de inspecteur staafde door een beroep op eene mededeeling van de bakkerspatroons, waarbij deze, toch zeker deskundigen, voor de berekening van de koopprijs van het brood uitgingen van de stelling, dat uit 100 K.G. bloem 178 brooden van 8 ons werden verkregen;

Overwegende, dat voorts de inspecteur terecht tegen appellants berekening aanvoerde dat daarin geen rekening werd gehouden met de meerdere opbrengst voor krenten en rozijnenbrood, van welke blijkens de aan die artikelen bestede inkoop som een aanzienlijke hoeveelheid verwerkt moest zijn;

Overwegende, dat de Raad op grond van een en ander geen aanleiding vindt de boekhouding van appellant als zoodanig juist en zeker aan te merken, dat het resultaat daarvan kan dienen als maatstaf voor de berekening van het inkomen;

Overwegende, dat hiermede het eenige geschilpunt ten nadeele van appellant is beslist en de Raad voor de vaststelling van het inkomen van appellant verwijst naar de normenberekening, zooals die door den inspecteur in zijn verzoekschrift is uiteengezet, die berekening tot de zijne maakt en met den Inspecteur het aldus berekende inkomen stelt op niet meer dan f. 7340.-.

Verstaat dat ten onrechte is geappelleerd en verwerpt het beroep;

Aldus gewezen ter zitting van den Raad van Beroep, voor de Directe belastingen te Leiden van 27 Mei 1930 door Mr. A.S.de Blécourt, voorzitter, Mr.Egbert de Vries en Jhr.C.C.Roëll leden in tegenwoordigheid van Mr.E.J.M.H.Bolsius, secretaris.

w.g. A.S.de Blécourt
Voorzitter

w.g. E.Bolsius
Secretaris

Voor afschrift
w.g. E.Bolsius

Verzonden
2 Juli '30